

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΤΕΕ/ΤΚΜ

ΠΑΡΙ ΜΠΙΛΛΙΑ

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΕΕ/ΤΚΜ

9 Ιουνίου 2016

Κύριοι Βουλευτές,
Κύριε Περιφερειάρχη,
Κύριοι Δήμαρχοι,
Κυρία Γενική Γραμματέα
Κύριε Πρόεδρε του ΤΑΙΠΕΔ
Κύριε Γενικό Γραμματέα
Κύριε Αντιπρόεδρε του ΕΒΕΘ
Κυρίες και κύριοι εισηγητές
Κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι φορέων, Οργανισμών, Εταιρειών και Συλλόγων
Κυρίες και κύριοι συμπολίτες
Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι,

Εκ μέρους της Διοικούσας Επιτροπής του Περιφερειακού Τμήματος και των 17000 μελών του, μηχανικών της Κεντρικής Μακεδονίας, σας ευχαριστώ για την τιμή να ανταποκριθείτε στην πρόσκλησή μας.

Βέβαια, 17000 περίπου είναι ο αριθμός των μηχανικών που επιμένουν και παραμένουν μηχανικοί, όχι όμως όσων παραμένουν στην Ελλάδα.

Οι περισσότεροι που βρισκόμαστε σήμερα εδώ, γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά, πόσο μεγάλο πρόβλημα είναι η μαζική έξοδος των καλών και των άριστων. Όσων δηλαδή μπορούν να διεκδικήσουν θέσεις στην παγκόσμια οικονομική, επιστημονική και παραγωγική κοινότητα, επί ίσοις όροις, με τους καλούς και τους άριστους όλου του κόσμου. Η απουσία τους είναι σοβαρότατο εμπόδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας μας και αν παραταθεί θα είναι εξίσου σοβαρή τροχοπέδη για την πορεία μετά.

Βασικό ζητούμενο, λοιπόν της προσπάθειάς μας να βρεθούμε όλοι μαζί, αυτό το διήμερο, να συνομιλήσουμε και να συσχεφτούμε, είναι η συγκράτηση αυτού του δυναμικού. Η δημιουργία θέσεων απασχόλησης σε πραγματικά αναπτυξιακούς τομείς, αντάξιων των προσόντων άξιων στελεχών.

Επί χρόνια, επί δεκαετίες, κατευθύναμε κονδύλια προς την επιχειρηματικότητα ανάγκης της εστίασης και του καφέ, στερώντας τα από την επιχειρηματικότητα ιδέας, από αμηχανία αλλά και άγνοια κυρίως να προσδιορίσουμε τι σημαίνει νεανικό επιχειρείν, τι πάει να πει καινοτομία και πως ενισχύεται. Με την οικονομική κρίση σε εξέλιξη δεν μας παίρνει πια να ακολουθούμε την πεπατημένη. Στην πραγματικότητα βέβαια ΠΟΤΕ δεν μας έπαιρνε.

Χρειαζόμαστε λοιπόν νέα πρότυπα ανάπτυξης ή μάλλον πρότυπα σκέτο γιατί δεν υπήρχαν και παλιά. Υπήρχε η δύναμη της αδράνειας και το κλίμα που τόσο καλά απέδιδε

η παλιά διαφήμιση, αυτό ξέρουμε αυτό εμπιστευόμαστε. Όποια προσπάθεια αντιγραφής δοκιμασμένων και πετυχημένων ξένων προτύπων σκόνταφτε στην περίφημη προσαρμογή στα ελληνικά δεδομένα. Το αποτέλεσμα ήταν πάλι να ανακυκλωνόμαστε γύρω από τα ίδια. Χρειάζεται μια ανοιχτή συζήτηση, για τις κατευθύνσεις και τους στόχους, με όλα τα χαρτιά ανοιχτά στο τραπέζι, που δεν έχει γίνει ποτέ. Και χρειάζεται ένα σχέδιο. Εμείς οι μηχανικοί ξέρουμε ότι κάθε σχέδιο περιλαμβάνει: αποτίμηση της κατάστασης, εκτίμηση των δυνατοτήτων, στόχο, διαδικασία προσέγγισης, χρονοδιάγραμμα και μέσα, σύστημα διαρκούς παρακολούθησης των αποτελεσμάτων και αναπροσαρμογής της διαδικασίας.

Με αυτή τη λογική ξεκινήσαμε το συνέδριο σε μία εποχή κρίσιμη: με ένα ακόμα ψηφισμένο μνημόνιο που εάν κρίνουμε από τη μέχρι τώρα εμπειρία, ο μόνος επιπλέον λόγος για να εφαρμοστεί, σε σχέση με τα προηγούμενα είναι η εξαντλημένη υπομονή των εταίρων. Με ένα αναπτυξιακό νόμο υπό ψήφιση, χωρίς όμως αναπτυξιακό σχέδιο και με θεσμοθετημένο το υπερταμείο. Με ψηφισμένο ασφαλιστικό και φορολογικό που ωθεί προς την έξοδο ακόμα και όσους από τους καλούς και τους άριστους είχαν επιλέξει να παραμείνουν και να το παλέψουν στην πατρίδα μας, γιατί πείτε μου ποιος επιστήμονας με εισόδημα 60.000,00€ θα μείνει για να ζήσει αυτός και η οικογένειά του με 24.500,00€;.

Εν τω μεταξύ, στην Περιφέρειά μας σταχυολογώ ενδεικτικά:

Το λιμάνι της Θεσσαλονίκης, εν αναμονή προσφορών απαξιώνεται κανονικότερα από τις απεργίες, με τα πλοία να αλλάζουν ρότα το ένα μετά το άλλο προς πιο φιλικούς προορισμούς.

Ένα πρόγραμμα που στην προηγούμενη περίοδο πήγε πολύ καλά, ιδιαίτερα στην Κ. Μακεδονία εξαντλήθηκε αμέσως, καθυστέρησε ένα τουλάχιστον χρόνο και ακόμα δεν έχει ανοίξει. Το πρόγραμμα εξοικονόμησης ενέργειας δίνει μια πνοή στο μικρό έργο, σε κάποιους κλάδους δομικών υλικών, ενώ εξασφαλίζει αδιαμφισβήτητα οφέλη οικονομικά και περιβαλλοντικά. Το πρόγραμμα δεν έχει ξεκινήσει ακόμα γιατί δεν φρόντισε η πολιτεία να αναθεωρήσει έγκαιρα τον Κανονισμό Ενεργειακής Απόδοσης Κτιρίων.

Ψηφίζεται η απαγόρευση νέων μετωπικών διοδίων σε όλο το εθνικό δίκτυο, που στην ουσία φωτογραφίζει την Εγνατία για να αρθεί με νέα τροπολογία που εξαιρεί την Εγνατία.

Στις προτάσεις για ένταξη έργων στο πακέτο Γιούνκερ απουσιάζει πλήρως η Κεντρική Μακεδονία και ο βασικός αναπτυξιακός της βραχίονας η Εγνατία Οδός που θα μπορούσε να ωριμάσει έργα, απαξιώνεται καθημερινά και κινδυνεύει να μείνει χωρίς αντικείμενο.

Φίλες και φίλοι και αγαπητοί συνάδελφοι, η προσπάθειά μας να συγκεντρωθούμε σήμερα εδώ, η ανταπόκριση όλων σας, η εκπροσώπηση της Αυτοδιοίκησης, των Γενικών Γραμματειών των αρμόδιων Υπουργείων, των Επιμελητηρίων, των συνδέσμων, των

φορέων, Μεγάλων εταιρειών και οργανισμών και μάλιστα σε υψηλότερο επίπεδο προφανώς δεν αποσκοπεί στην εκφώνηση 40 μονολόγων.

Έχουμε ήδη ξεκινήσει με διάφορες αφορμές, συνεχίζουμε σήμερα και αύριο και θα συνεχίσουμε οργανωμένα τη συνεργασία μας, για έναν κοινό οδικό χάρτη ανάκαμψης της Θεσσαλονίκης και της Περιφέρειας.

Ας μην ξεχνάμε ότι η αποβιομηχάνιση και η ανεργία, σοβούσαν στην Πόλη και την Περιφέρεια και προ της κρίσης, λόγω του κλεισίματος μεγάλων κλάδων αλλά και της μετεγκατάστασης των επιχειρήσεων εντάσεως εργασίας στα γειτονικά Βαλκάνια. Το ίδιο και η διαρκής μετανάστευση προς το Κέντρο του υψηλής ποιότητας, οικονομικού, επιστημονικού και πολιτιστικού μας δυναμικού, λόγω της εκεί συσσώρευσης των αντίστοιχων δραστηριοτήτων.

Ας μην ξεχνάμε ότι κάποια μεγάλα έργα χρειάστηκαν 20 και 30 χρόνια για να ωριμάσουν, ενώ άλλα σάπισαν, με τα αντίστοιχα κονδύλια να μεταναστεύουν επίσης προς το Κέντρο. Εδώ βέβαια έπαιξε κάποιο ρόλο και η ροπή μας να ανάγουμε τεχνικά, επιστημονικά ενίοτε και απλώς διαδικαστικά ζητήματα σε εστίες έριδας Πράσινων – Βένετων. Γεγονός που συχνά χρησιμοποιήθηκε ως πρόφαση από την κεντρική Διοίκηση.

Δεν ξεχνάμε όμως ότι ΕΓΙΝΑΝ και Μεγάλα Έργα όπως η ΕΓΝΑΤΙΑ και ο ΠΑΘΕ – σε εξέλιξη-.

Ας μην ξεχνάμε τις ρητορείες περί Μητρόπολης των Βαλκανίων ή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης που ποτέ δεν μεταφράστηκαν σε υποστηρικτικές δράσεις. Ούτε τον εξευτελισμό της Πόλης με την υποψηφιότητα για τη διοργάνωση της EXPO 2008.

Δεν ξεχνάμε όμως και τα εγγενή πλεονεκτήματα και τις δυνατότητες της Περιφέρειας και της Θεσσαλονίκης. Όπως η θέση της, το μέγεθός της, το παραγωγικό της δυναμικό -εάν συγκρατηθεί-, οι δυνατότητες για ευρέως φάσματος οικονομικές δραστηριότητες - εάν ανακοπεί η συρρίκνωση-, οι αξιόλογες κοινωνικές υποδομές, όταν δεν οδηγούνται σε μαρασμό, το μεγαλύτερο Πανεπιστήμιο της χώρας και τα άλλα Επιστημονικά Ιδρύματα, η σύνδεση με τα Ευρωπαϊκά δίκτυα, το λιμάνι -εφόσον δεν απαξιωθεί πλήρως μέχρι τον Σεπτέμβριο-. Χαρακτηριστικά που θα επέτρεπαν να «σταθεί» η Κεντρική Μακεδονία αυτόνομα και ισότιμα στο χάρτη των Ευρωπαϊκών περιφερειών.

Με όλα αυτά κατά νου δεν μπορούμε να θεωρήσουμε Αναπτυξιακό πρότυπο για την Κεντρική Μακεδονία χωρίς : Αποκέντρωση, Ευελιξία, Μετατροπή των Υπηρεσιών και των φορέων της Περιφέρειας σε θύλακες σχεδιασμού και παρακολούθησης και όχι απλώς υλοποίησης.

Κυρίες και κύριοι, ξεκινώντας μίλησα για τους 17000 συναδέλφους της Κεντρικής Μακεδονίας, μέλη του Τμήματός μας. Η σχέση του κλάδου μας, του κλάδου των μηχανικών με την αναπτυξιακή διαδικασία είναι αμφιμονοσήμαντη: Η δουλειά μας παράγει ανάπτυξη. Η ανάπτυξη μας δίνει δουλειά. Η επαγγελματική μας εξάρτησή είναι σχεδόν απόλυτη.

Ως σχέση και ως εξάρτηση δεν εννοώ την μέχρι πρότινος πεπατημένη της οικοδομής. Υπήρξε ένα αναπτυξιακό μοντέλο που συνέβαλε στη μεγέθυνση της Ελληνικής οικονομίας -μιας οικονομίας χωρίς ούτως ή άλλως πολλές εναλλακτικές-, με σημαντικές όμως παράπλευρες απώλειες όπως:

η μορφή των πόλεών μας

η έλλειψη ελεύθερων χώρων,

οι αυθαιρεσίες

οι καταπατήσεις που επιτράπηκαν

οι απαλλοτριώσεις που ματαιώθηκαν.

Κανείς μας δεν θέλει και δεν επιδιώκει την νεκρανάσταση αυτού του μοντέλου. Καλώς ή κακώς όμως, υπάρχει στη χώρα μας το αποτύπωμά του. Ένα τεράστιο κτιριακό απόθεμα που μπορεί και πρέπει να βελτιωθεί. Υπάρχουν εκατοντάδες ακίνητα στην Ελληνική Επικράτεια που μπορούν και πρέπει να αξιοποιηθούν με σημαντικά οφέλη για τον επενδυτή, για το Ελληνικό Δημόσιο, για τις τοπικές κοινωνίες, για τον κόσμο που θα δουλέψει στην κατασκευή και στη λειτουργία τους, για τις εταιρείες παραγωγής υλικών, ντόπιας προστιθέμενης αξίας, για τη βελτίωση της εικόνας του τόπου μας και του περιβάλλοντος. Μπορεί ή κατασκευή να είναι εσωστρεφής οικονομική δραστηριότητα. Αυτά όμως που μόλις ανέφερα δεν είναι καθόλου μα καθόλου εσωστρεφή. Τα σχέδια, τα υλικά, η εφαρμογή, η τεχνογνωσία, μπορούν να είναι καινοτόμα, εξαγωγίμα και εξαιρετικά ανταγωνιστικά.

Και, όπως να το κάνουμε ένας βασικός πυλώνας της οικονομίας υποκαθίσταται πριν κοπεί. Η χώρα μας άρχισε να απομυζά πόρους του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων που όδευσε στην Πύθο των Δαναίδων, του Δημοσίου Ελείμματος, πριν ακόμα ξεσπάσει η κρίση. Και βεβαίως πολύ πριν φτάσουμε στο σημείο να θεωρούμε στοιχειωδώς ικανοποιητικές τις δημόσιες υποδομές.

Αυτή η στρεβλή επιλογή που υπαγορεύτηκε από την αδράνεια που έλεγα πριν, από πανικό, από κοντόφθαλμη πολιτική είτε από καθαρή ιδεοληψία:

- στέρησε τη χώρα από αναγκαία έργα,
- αφαίρεσε από την οικονομία κονδύλια που θα έκαναν δύο και τρεις φορές τον κύκλο, δίνοντας δουλειά σε χιλιάδες νοικοκυριά και
- διέλυσε έναν καλά δομημένο παραγωγικό ιστό.

Αυτόν της παραγωγής τεχνικού έργου, με αξιόλογη στελεχιακή πυραμίδα, με σπουδαία έργα στον φάκελό του και με δραστηριότητα σαφώς ευρύτερη των συνόρων της Επικράτειας.

Δεδομένου ότι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων σήμερα είναι σχεδόν μηδενικό και η συνεισφορά του νέου ΕΣΠΑ για κλασσικές υποδομές μάλλον μικρή, απαιτείται να ενθαρρύνουμε τη συμμετοχή του Ιδιωτικού τομέα για να έχουμε τα παραπάνω:

- Έργα για την δική μας καλύτερη και ασφαλέστερη καθημερινότητα,
- για την προσέλκυση τουριστικής κίνησης,
- για τη διευκόλυνση κάθε δραστηριότητας,
- κυκλοφορία των κονδυλίων,
- εταιρείες ανταγωνιστικές που θα κρατήσουν στελέχη και τεχνίτες.

Εν πάση περιπτώσει η εμπλοκή του τεχνικού κόσμου στην αναπτυξιακή διαδικασία, είναι σαφώς ευρύτερη της κατασκευής. Συνδέεται ουσιαστικά και με τους τρεις τομείς, περισσότερο βέβαια με τον δευτερογενή και τον τριτογενή, ενώ οι έλληνες Μηχανικοί καλούνται να αξιοποιήσουν τους μικρούς συγκριτικά πόρους που διαθέτει η χώρα, να αντισταθμίσουν το ισχυρό μειονέκτημα της έλλειψης οικονομίας κλίμακας, να σχεδιάσουν και να υλοποιήσουν ένα προϊόν ταυτόχρονα ανταγωνιστικό και βιώσιμο.

Αυτές οι απαιτήσεις υποστηρίζονται από δύσκολες και ακριβές σπουδές, σπουδές που οφείλουν να συνδέονται με την παραγωγή. Κάποιος που σπουδάζει μηχανικός, το κάνει για να εφαρμόσει, όχι για να διευρύνει τους ορίζοντές του. Αν θέλει να το κάνει, με γειά του με χαρά του. Η πολιτεία όμως και ο βαρύτατα φορολογούμενος Έλληνας δεν οφείλουν να συνεισφέρουν σε αυτό, ούτε στη στελέχωση των τεχνικών εταιρειών της Ευρώπης και του κόσμου.

Δεν θα πω περισσότερα, άλλωστε και σε αυτή την ενότητα και στις επόμενες υπάρχουν παρουσιάσεις των αναλύσεων και των θέσεων του Τμήματος.

Οι έξη θεματικές ενότητες είναι προσεκτικά επιλεγμένες για να ανταποκρίνονται στα μείζονα θέματα της Θεσσαλονίκης και της Κεντρικής Μακεδονίας. Είναι πιστεύω μία καλή ομαδοποίηση για την μελλοντική συνεργασία. Στην οποία συνεργασία ελπίζουμε να συμμετέχουν και άλλοι πολλοί ειδικοί που δεν μπόρεσαν να είναι σήμερα μαζί μας.

Κλείνω λοιπόν ευχαριστώντας όλους τους εισηγητές που με προθυμία αποδέχτηκαν την πρόσκλησή μας τα μέλη της οργανωτικής επιτροπής και τα στελέχη του τμήματος που συνέβαλαν στην άρτια οργάνωση του συνεδρίου μας και φυσικά όλους τους παρευρισκόμενους για το ενδιαφέρον τους.